

Şuşa

Gözəllik sənəlib torpağa, daşa,
Adı cənnət ilə çökülür qoşa,
Bütün yer üzünə bir yaraşdı
Mənim votənimin gözəli Şuşa.

Dumantək tarixə çökdü ağırılar,
Xalqımın qəlbindən axdı ağırılar,
Bu yurdun qəhrəman oğullarının
Ayağı altında qaldı yağılar.

Əsir düşməmişdi, bir tilsimdəydi,
Otuz il matəmli ana gündəydi,
Ulu tariximdən alaraq qüdrət,
Ruhuyla düşməni məhv etdi, öydi.

Şuşa doğmaların bir məbədidir,
Hər zaman mənimdir, bu məbədidir.
Daha gündən-günə gözəlləşəcək,
Şuşa yerlə göyün nur sorhədidi.

Hələ şərin yanında san

*Ermənilərin işğalçılıq siyasətinə dəstək
verən güc mərkəzlərinə, siyasətçilərə*

Qoruya-qoruya sən işğalçını
Öz adını batırırsan özün sən.
Suladıqca şərin cır ağacını,
Sözün düşür ta kəsərdən, görmürsən?

Məlum, "dörin siyasətin" var sənin,
Erməni də öləndə bir məşadi,
Amma ədalət tapdamaq hər vaxt
İblis əməliylə cəni, qoşadı.

Sən Allahı çıxarırsan yadımdan,
Hayın böhtan, şərinə hay verirsin.
Danışırısan demokratiya adından,
Bu sözü də tamam bədnam edirsin.

Şər yolu - qan yolu, faciə dolu
Sən şərin əlində bir qatıl, cəllad?
Xoşuna gəlirmi dünyanın halı?
Sənin əməlidir bu həm də, heyhat!

Hiylə kölgələri üzündə ilan,
Güzgüdə özünü necə görürsən?
Hiylənin içində böyüyür balan,
Hiylədən güc alan kimdir, bilmirsin?

Qoruya-qoruya sən işğalçını
Öz adını batırırsan özün sən.
Suladıqca şərin cır ağacını,
Sözün düşür ta kəsərdən, görmürsən?

Kukla teatrındaki uşaqlar

Kukla teatrında uşaqlara
tamaşa göstərəndə,
inanır onlar
şəkillərinin, oyuncaqların,
yeridiyino, danışdığına,
küsdüyünə, bərişdiğına...

Hərdən uğunub gedirlər,
hərdən ah çökirlər,
dörd çökirlər, ağırılırlar...

Ağillarına da gəlmir
hər oyuncağın, hər şəklin
bağlandığı, sallandığı ipləri
olında oynadanlardır
tamaşa yarananlar...

Dünyanın güc mərkəzləri,
bic mərkəzləri tez-tez
yeni-yeni kukla tamaşaları qururlar
yer üzü adlı səhnədə,
uşaqlara bənzəyən böyüklərə
bu tamaşaların schriylə
nağıllar danışır, yuxular görür,
hərəsi bir məhlədə...

Gəl gedək
yer üzünün o üzünə...

Əhməd QƏŞƏMOĞLU

Allah, qoru xalqımı

Allahım, mənim xalqımı
yaltaq adamlardan qoru...
yoxsa alışar, od tutar
neçə mərd insanın qoru.

Yaltaq adam fəlakətdir,
itmiş insan kölgəsidir.
Hiylələr içində şeytanın
mələyir bir fitnəsidir.

Özü bilməz nə karədi,
yıxar haqqın nizamını,
nə qədər nurlu insanın
hey artırır əzabını.

Yaltaqlar çox olan yurdda
düşməni nə istəsə edər,
bağ salarsan, bəla gələr
əməyin hədəyə gedər.

Allahım, mənim xalqımı
yaltaq adamlardan qoru...

Rəqəmlər

Bu dünya, bu ələm
rəqəmlərin cəlvəsiylə dövr cəlvəyir...
Rəqəmlərin sirri sonsuz,
sonsuzluğu duymaq cəşqi
ürəyimdə qəvr cəlvəyir...

Bu ələm bir sirlə dərəyə,
duyduğumuz ləpələrdi -
azı doğru, çoxu rəyə...

Bu ələm, bu sirlə dünya
pozulmayan bir nizamın,
bir sevdanın hökmündədi,
bu nizamın gizli schri
neçə sirlə rəqəmdədi.

Tək-tək, qoşa-qoşa,
üç, dörd, beş... on
duyulmayan, görülməyən
nurlu şəfəq
durub səf-səf,
yan-yana, baş-baş
düzümləri bir tamaşa.

Bu düzümlər
nizam verir kainata,
nizam verir bu həyata...

Hər düzümün hökmü ayrı,
hər hökmdə bir kamillik
on iki - bir mükəmməllik...

Hər düzümün arxasında
sirlə dolu ələmlər var,
hər ələmin öz ələmi
hərəsi min rəngdə çağlar.

Hər rəqəm o ələmlərin
kainatda bir memarı,
hər memarın öz nizamı,
hər nizamın öz açarı.

Dünya
rəqəmlərin cəlvəsində dövr cəlvəyir...
"iki vur iki", yalnız
sirlə dolu dənizlərin
özündə yox,
sahilində dörd cəlvəyir...

Hər rəqəm sirlə dünyadan,
quru, adi işarədi,
gördüyümüz - milyonda bir!
hesabımız çox sadədi...

Ələmin hər mühüm, ağıllı kəşfi
bunu ki, çox aydın deyir,
dünya
rəqəmlərin cəlvəsində dövr cəlvəyir...

Yer üzünün o üzü

Nə sənin,
nə də mənim qəlbimi
oxşaya, ovuda bilmir yer üzü...
tufanlar ələndədi özü...

Bizim
olanlara gücümüz çatmır...

Yer üzünün halını ağlaya-ağlaya,
yaralarını bağlaya-bağlaya,
gəl gedək
yer üzünün o üzünə...

Allah nizamında olan üzünə...
çitək kimi gözəl üzünə...
insanların nəfəsindən,
nalosindən uzaq üzünə...

Uzaqda deyil ki,
qəlbimizdədi, ruhumuzdadı
o ələm...
Gözələrinə oxşayır o ələm...

İlk, lap ilk dəfə...

...Sən o vədə
göy güllü ağ donda idin,
yaşda
doqquzda ya onda idin,
alqalar çitəkləmişdi...

Təzə baş qaldırırdı torpaqdan
orda-burda yaşıl otlar,
gömgöy somada, ağ buludlar arasından
bulaq kimi axıb tökülürdü günəşin
məhrəbən şəfəqləri...

Mən evimizdə, cəvanda idim,
yaşda
bir az sənədən böyükdüm,
xəyalı-əlvanda idim...

Alqalar çitəkləmişdi...
sən göy güllü
ağ donda idin...
alça çitəklərdən
daha sirlə baxırdın mənə...

İlk dəfə qəlbimdən, ruhumdan
məni titrədən, diksindirən
bir işıq keçdi,
ilk dəfə yer üzündən
məni qarışıq, sən qarışıq,
üstü günəş şəfəqləri ilə dolu
alça çitəklərinə bənzəyən
bir yaraşdı keçdi...

Mən yarıxudaykən...

Özünə aşıq olanda sübh üzü...
məni yarıxudaydım,
həm qəlbim ələndəydim,
həm də
dindirirdi məni
sübh dilində yer üzü.

Mən yarıxudaydım,
hər yanda bahar havası,
baharın izi...
ətəylə həyran cəlvəyib
oyadırdı məni sübh üzü...

Otağında şəfəqlər
işvə ilə gülümsəyib
naz cəlvəyirdi,
ruhum qəlbimə
ilahi bir şeir deyirdi...

Mənim dörd yanımda
sənin nurun var

Ay məni bu qədər qışqanan zalım,
mənim dörd yanımda sənin nurun var...
O nurun önündə, qışqandıqların
yağmadan da öncə yoxa çıxan qar.

...Yatsam yuxumdasan, ruhumda ruhum,
gülsəm təbəssümüm, ahımda ahın...
Sən mənim ömrümə bir yaraşqan,
nur dolu üfəqdən qalxır sabahım.

Ülvi sədaqətin bir and yerimdi,
onun hər şöləsi bir mələkədi.
Sənə etibarsız olarammı heç?
qəlbimdə dolanan nə soksəkədi?

Baxışın ələmə yaraşdıq verir,
sənin ürəklərə nur sopoləyir,
səni birco anlıq nigaran cəlvəm
qəlbim döyür məni, tənbəh cəlvəyir...

Sənənlə ömrümə yaraşdıq gəlib,
sənənlə bu ələm dindirir məni,
məne etibarın olmayan vədə
həyat gözədən düşür, öldürür məni...

Mənim hər yanımda sənin nurun var...
o nurun önündə, qışqandıqların
yağmadan da öncə yoxa çıxan qar.

Didərgin işıqlar

Yazıq adam doğma dildə danışır,
Doğma dili anlamır ki, doğmalar.
Təno vurur hamı ona ədəylə,
Hər yandan başlayır sızma-boğmalar.

Təno vuranların üzündə kölgə,
Didərgin işığın uçurumları,
Sanki süni güllər yan-yana durub,
Bəzəkli, qırmızı, yaşıl və sarı.

Zəlzələ başlayıb, artıqca artır,
Artıq uçmadadı bozi divarlar.
Heç kim anlamır ki, o doğma dildə
Xilasın yolu var bizi haraylar.